

La Mostra de Teatre escolar de Manacor: tot un referent

Montserrat Nadal,
coordinador de Pissarra

Manacor és bressol i referent del món del Teatre a Mallorca. Directors, actors, tècnics... El municipi compta amb professionals reconeguts dins i fora de l'illa. Potser l'explicació la trobam en que els manacorins i manacorines viuen acompanyats del teatre des de petits.

I és que fa 36 anys que s'hi celebra la Mostra de Teatre Escolar. 36 anys apropant les arts escèniques a les noves generacions. Enguany hi ha participat més de 300 alumnes de pràcticament tots els centres educatius del municipi.

S'espera que hi hagin passat, fins a finals de juny, més de 10.000 espectadors. S'han programat 32 títols i 95 funcions, totes dirigides per professionals del sector. Un grup d'alumnes de La Salle va donar el sus a la mostra el passat mes de març amb una obra de Molière, *El burgès gentilhome*.

Fent una mica d'història, pel que fa a l'activitat teatral anterior al segle XX, a la ciutat de Manacor podem trobar una mostra del que hauria estat *l'Adoració dels Reis*, copiada al segle XIX i anomenada *Encuentro de los Tres Reis*, en la qual, com a elements argumentals, només s'inclouen la trobada dels Reis i l'entrevista amb Herodes. També cal destacar el cant de la Sibila (segles XIII-XXI), que es

representa durant la celebració de l'ofici de Matines de la nit de Nadal a la majoria de les esglésies mallorquines i que s'ha convertit en un dels únics elements supervivents del teatre medieval.

Manacor és bressol i referent del món del Teatre a Mallorca

La Mostra de Teatre Escolar de Manacor es va crear l'any 1987

La Mostra de Teatre Escolar de Manacor es va crear l'any 1987 gràcies a la iniciativa, entre d'altres, de Llorenç Gelabert i Francesca Pocoví, amb l'objectiu de fomentar l'afeció pel teatre entre els escolars. Inicialment els muntatges eren dirigits per membres del grup Capsigranys, però d'ençà de la seva creació el nombre de participants, espectacles i espectadors ha augmentat vertiginosament. L'any de la seva creació es formaren nou grups i hi hagué 5.300 espectadors, però el 2002 ja eren 42 grups i gairebé 19.000 espectadors.

En el llibre *Història del teatre a Manacor. De la modernitat a l'actualitat*, de Guillem Mayol i Antònia Rullan podem llegir coses com aquestes: "De la primera mostra de teatre no es publicaren programes oficials però sí s'anuncià al pú-

blic amb un passacarrers format pels mateixos alumnes de les escoles que anaven amb pancartes. Aquest passacarrers, per cridar el públic, es mantingué durant un parell d'anys. Ja a partir del segon any s'editaren fulletons de propaganda de la Mostra".

"Durant els primers anys només es muntava una obra per escola i, per tant, la durada de la Mostra era curta, amb pocs muntatges. Se solia representar durant uns quinze dies el mes de maig. El nombre d'espectadors passava dels 5.000 al principi però, cinc anys després, el 1992, ja arribava als 10.000. També el nombre de muntatges per escola s'ha anat ampliant sobretot a final dels anys noranta".

Fruit de la Mostra de Teatre Escolar hi ha un bon grapat de persones que es dediquen a viure de l'activitat teatral

Es primers anys, la Mostra de Teatre Escolar era un des puntals de la normalització lingüística

El gran mèrit de la Mostra de Teatre, segons els autors esmentats, ha estat “educar l’espectador ja des de ben petit: ensenyar-li de quina manera s’ha de veure el teatre, quan s’ha d’aplaudir, quin comportament s’ha de tenir dins la sala (no és el mateix que anar al cinema)... Sense públic correcte no hi ha una obra de teatre correcta i tota aquesta pedagogia s’ha fet rere la Mostra de Teatre Escolar. En definitiva, la Mostra de Teatre Escolar de Manacor és i ha estat un focus d’animació teatral impressionant”.

Tots els muntatges que s’hi representen són en català i es distribueixen en horari de matí i vespre —les mateixes escoles realitzen com a mínim dues sortides al teatre per veure les representacions dels seus companys—. Actualment, la Mostra dura entre tres i quatre mesos i s’hi representen les obres fruit de l’activitat extraescolar de teatre que s’ofereix en totes les escoles i instituts de Manacor, des d’educació infantil fins a batxillerat.

Cal tenir en compte que un gran nombre dels grups de teatre amateur o professional que han anat sorgint entre estan formats per membres que havien participat en la Mostra, com en el seu moment Aranyes Teatre, la Companyia Manacorina Independent, Les 9 en punt, Tau Teatre, Petite Pàtria, Obrim Sala, i tants altres.

Cal destacar, també, que fruit de la Mostra de Teatre Escolar hi ha un bon grapat de persones que es dediquen a viure de l’activitat teatral ja sigui actuant, dirigint, fent de monitors... I no només realitzen la seva tasca dins Manacor sinó també per altres indrets com Palma o Barcelona.

Antoni Gomila, actor manacorí, contà d’aquesta manera la passió pel teatre de Manacor en el discurs del seu Reconeixement de Mèrits l’any 2013:

“Aquest poblet encisador, el Bon Jesús quan va fer el món, el va anar a col·locar just arran d’un mac grandíós que un gegant s’havia tret de dins una sabata. Tal era s’encanteri

que exhalava aquella rocassa que, amb el temps, se congria en aquell poble una catefa d'artistes, artistassos, artistarros, artistets, artisteus, artistillos, artistons, artistel·los, i una mala fi d'artistutxos. “

El mateix actor, en el pregó de les Fires i Festes de Primavera de la capital del Llevant de l'any 2012 diu això en referència al gust pel teatre i de com aquest ha marcat el poble:

“A Maó, s'òpera és des poble. I a Manacor, només es cavalls i es teatre són des poble. Si hi ha un Boveret, o un Llobet, o un Càndil és perquè hi ha 700 cavallistes, o 1.700. Si hi ha una Fira de Teatre, més de vint professionals, cinc sales i un auditori espera-ser és perquè hi ha un poble darrere, un poble que vol teatre, i que l'estima.”

Avui per avui, si som convidat aquí, és perquè som actor. I aquest actor s'ha pastat a Manacor. S'ha cuit a fora i amb gent de fora, però es llevat, sa farina, s'aigua, es blat i sa recepta són manacorins.

Noltros som de sa primera generació que mos trobarem una estructura, per més que mínima, començada. Vàrem participar de sa primera o sa segona Mostra de Teatre Escolar, quan Capsigranys i altra gent que avui sa policia empenjeja i tira pen terra, amb so mateix ímpetu d'ara, sembraren sa llavor que ara collim.”

(...) Això és el que fa gran es teatre a Manacor, sa voluntat d'incorporar jovent. Però sobretot, de ser exigent amb so jovent.

Es teatre és posar-se en risc, posar-se tot sol davant un públic i emocionar-lo. Dominar ses teves emocions i ses teves pors, suaument empènyer s'aire i dir. I aquest gest tan senzill no és gens fàcil. Es teatre és dolorós. I grandios. Dolent és horrorós, i bo, un goig pes sentits. I és aquest goig allò que aquí convidam a gaudir.

A Manacor es teatre integra, iguala, democratitza, posa en risc a tothom per igual. Agermana. No hi ha força, hi ha enginy. I igualtat d'oportunitats. Perquè no hi ha igualtat on cadascú pot triar es camí que li és més fàcil.

Ara no se'n parla, però es primers anys, sa Mostra de Teatre Escolar era un dels puntals de sa Normalització Lingüística. Tots es espectacles són en català. I no per un oportunisme estratègic, vint-i-sis anys després encara és així, i ha estat, aquesta, una aposta ferma per un camí, no de normalitat lingüística, sinó d'agermanament social.

Sa llengua com a element integrador. Noltros som una comunitat closa que quan mos parlen en sa nostra llengua mos reblanim i ho donam tot. No heu reparat que quan un forà mos parla sa nostra llengua li canvia sa fesomia?

Nota: Gran part del contingut d'aquest article ha estat extreta del llibre Història del teatre a Manacor. De la modernitat a l'actualitat. Manacor: Editorial Món de llibres, 2012. També de Rondalla de cotó i estels, discurs d'Antoni Gomis Nadal en el Reconeixement de Mèrits de l'Ajuntament de Manacor del 2013, i del pregó de les Fires i Festes de Primavera del mateix autor l'any 2012. n